

บทที่ 4

องค์กรของรัฐในความสัมพันธ์ กับต่างประเทศ

รัฐกิจเช่นเดียวกับบุคคลซึ่งเมื่ออยู่ร่วมกันในสังคมนานาชาติ ก็ย่อมจะต้องมีความสัมพันธ์ดีดีต่อระหว่างกัน โดยเฉพาะในสภาวะตันติ (ไม่มีสังคม) การติดต่อสัมพันธ์กับต่างประเทศนั้น รัฐจะต้องกระทำโดยผ่านองค์กรซึ่งเป็นตัวแทนในการติดต่อและแสดงเจตนาของรัฐ ซึ่งอาจแยกออกเป็น

1. องค์กรภายใน
 2. องค์กรภายนอก
1. องค์กรภายใน ประกอบด้วยประมุขของรัฐและรัฐมนตรีต่างประเทศ

ประมุขของรัฐ

กฎหมายระบุว่าประมุขของรัฐเป็นองค์กรสูงสุดในความสัมพันธ์กับต่างประเทศ แต่ความวิวัฒนาการทางการเมืองก่อให้เกิดความถี่ง牙ากชับช้อนในการติดต่อ ทำให้ประมุขของรัฐต้องมอบอำนาจบางอย่างให้แก่องค์กรอื่นไปกระทำการ เช่น สำนักงานต่างประเทศ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งประมุขของรัฐ Verdross มีความเห็นว่า ประมุขของรัฐจะต้องเป็นผู้มีอำนาจอย่างแท้จริง ถ้าอยู่ใต้บังการของบุคคลอื่น บุคคลผู้อยู่ในอำนาจแท้จริงจะจะเชื่อว่าเป็นประมุขของรัฐ เช่นการปกครองในระบบคอมมูนิตี้

เลขาธิการพระครमมุนีส์เป็นผู้มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ประจำของรัฐ แต่นักกฎหมายส่วนใหญ่ไม่ยอมรับความเห็นดังกล่าว ถือว่าประมุขของรัฐจะมีอำนาจแท้จริงหรือไม่สำคัญ ถ้าการแต่งตั้งประมุขของรัฐถูกต้องตามกฎหมายภายใน (กฎหมายรัฐธรรมนูญ) ก็ถือว่าเป็นประมุขของรัฐที่แท้จริง ประมุขของรัฐอาจจะเป็นบุคคลเดียว เช่น กษัตริย์ หรือประธานาธิบดี หรือคณะบุคคล เช่น คณะกรรมการบริหารพันธุ์ของสวิตเซอร์แลนด์ และคณะบริหารของรัฐธรรมนูญบริบูรณ์ที่สามของสวีเดน ในประวัติศาสตร์เคยปรากฏว่าบุคคลคนเดียวเป็นประมุขของหลายรัฐในรูปของ personnal union (เนเธอร์แลนด์ และสักเซมเบอร์ก จาก ค.ศ. 1815-1890) ปรัสเซียและเนอชาลด์ จาก ค.ศ. 1707-1857) ปัจจุบัน personnal union ได้หมดสิ้นไปแล้วในระบบเมตตาการ หรือระบบสมบูรณ์ยาสิกิริราช หรือแม้แต่ระบบการปกครองแบบประธานาธิบดี ประมุขของรัฐมีอำนาจมากในด้านความสัมพันธ์กับต่างประเทศ แต่ในระบบการปกครองแบบรัฐส่วนภัย อำนาจของประมุขของรัฐในด้านนี้ลดน้อยไป เพราะต้องการทำให้ฝ่ายทางคดีรัฐมนตรี

ก่อน ค.ศ. 1789 และต้นศตวรรษที่ 19 ประมุขของรัฐยังเป็นผู้กระทำการติดต่อกับต่างประเทศ เจรจาและลงนามในสนธิสัญญาด้วยตนเอง ทั้งตั้งกล่าวในปัจจุบันได้หมดสิ้นไปแล้ว รัฐธรรมนูญของประเทศไทยส่วนใหญ่ได้มอบหน้าที่ให้ประมุขของรัฐ เพื่องแต่งให้สัคยาบันสนธิสัญญาเท่านั้น แต่ถึงกระนั้นในการที่มีเหตุการณ์สำคัญ ๆ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบถึงความมั่นคงระหว่างประเทศประมุขของรัฐก็อาจจะเข้าร่วมในการเจรจาและลงนามในสนธิสัญญาด้วยตนเองได้ ประธานาธิบดีวิลลสัน ของสหรัฐฯ ได้เคยเดินทางมาประชุมที่ฝรั่งเศสเพื่อพิจารณาและลงนามสนธิสัญญาแวร์ซายส์และกติกาสันนีบาดชาติ ซึ่งเหลือไว้ในฐานะประมุขของรัฐได้ลงนามในข้อตกลงมุนีค 29 สิงหาคม ค.ศ. 1938 ประธานาธิบดีโอลิเวลล์ ลงนามในกฎบัตรแยกแหนดติค ค.ศ. 1941 ข้อตกลงเดหาราน ค.ศ. 1943 ประธานาธิบดีทรัมป์ เดย์ลงนามในข้อตกลงปอสตามต์ ค.ศ. 1945 ประธานาธิบดีโอลิเวลล์ ฝรั่งเศส เดย์ลงนามในสนธิสัญญาความร่วมมือระหว่างฝรั่งเศส-เยอรมัน ปี 1963

เนื่องจากประมุขของรัฐเป็นผู้แทนของรัฐในการติดต่อกับต่างประเทศ ฉะนั้นกิจการต่าง ๆ ที่ประมุขของรัฐกระทำ จึงสูงพ้นความรับผิดชอบของรัฐ ในกรณีที่เกิดการปฏิวัติซึ่งมีผลให้ต้องเปลี่ยนตัวประมุขของรัฐใหม่ ประมุขคนใหม่ก็ทำหน้าที่แทนคนเดิม และปฏิบัติตามพันธกิจที่รัฐห่วงประเทศต่อไป โดยปกติ แต่ทั้งนี้รัฐต่างประเทศจะต้องรับรองรัฐบาลใหม่ด้วย ซึ่งธรรมชาติ รัฐต่าง ๆ ก็ยอมจะพิจารณาให้การรับรอง ถ้าเห็นว่ารัฐบาลใหม่มีสมестьภาพ มั่นคง เพราะถือว่าการปฏิวัติเป็นกิจกรรมภายในของรัฐนั้นเอง

ในฐานะที่เป็นบุคคลที่มีความสำคัญสูงสุดในการติดต่อกับต่างประเทศ กฎหมายระหว่างประเทศจึงกำหนดให้ประมุขของรัฐได้รับศักดิ์พิเศษ "ได้รับการให้เกียรติและต้อนรับในการเดินทางไปรัฐอื่น ศักดิ์พิเศษที่ประมุขของรัฐได้รับโดยมีอิทธิพลเช่นเดียวกับประมุขระหว่างประเทศ" ได้แก่

- ก. ศักดิ์และเมืองได้
- ข. ศักดิ์ได้รับการยกเว้นในทางศาล

ก. ศักดิ์และเมืองได้ ประมุขของรัฐเมื่อเดินทางไปต่างประเทศ ย่อมต้องได้รับการต้อนรับอย่างสมเกียรติ และต้องได้รับการอารักษาความปลอดภัย เป็นพิเศษจากรัฐที่เดินทางไป กฎหมายอาญาของประเทศไทยส่วนใหญ่มักจะกำหนดให้ชนกเป็นพิเศษกรณีที่มีการกระทำการใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสีย ประมุขประมุขของรัฐ แม้ว่าจะเป็นการกระทำการของตัวมาสชานก็ตาม ประมวลกฎหมายอาญาของไทย มาตรา 132 บัญญัติว่า ผู้ใดฆ่าหรือพยายามฆ่าประมุขของรัฐต่างประเทศ ต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ในกรณีที่ประมุขของรัฐเดินทางไปอย่างสัน ถ้ารัฐที่เดินทางทราบ ไม่มีหน้าที่จะต้องให้ความอารักษาอย่างเข้มแข็งเช่นกัน แต่ไม่จำเป็นต้องซักการต้อนรับอย่างเป็นพิธีการ

ข. ศักดิ์ได้รับการยกเว้นในทางศาล ศุ่มครองประมุขของรัฐให้พ้นความรับผิดชอบที่ในคดีแพ่งและคดีอาญา ไม่ว่าจะกระทำตามหน้าที่หรือในฐานะส่วนตัวก็ตาม จะพ้องร้องประมุขของรัฐในศาลของประเทศที่เดินทางไปไม่ได้ แต่ประมุขของรัฐมีศักดิ์ที่จะเป็นโจทก์ในศาลต่างประเทศได้ ศาลมี

ของสมหัรัญ ในคดี Sapphire ได้ตัดสินยอมรับสิทธิของประมุขของรัฐในฐานะเป็นโจทก์ในคดีทั่วไปของประเทศไทย กรณีที่ได้รับสั่งให้มีอาชญากรรมคุกคามในทางคดีได้ ตามผู้ร่วมคดีได้เคยตัดสินในปี ค.ศ. 1963 กรณีนี้ก็มีความสำคัญมาก แห่งอธิปไตยได้ถูกฟ้องเรียกหนี้สินซึ่งได้ทำขึ้นและยังเป็นกษัตริย์อยู่

ในระบบทั่วไปมีความไม่แน่ใจว่า จำเลยที่จะได้รับสิทธิในการคุกคามในทางคดีของประมุขของรัฐในทางอาญา ต้องจะเห็นได้จากสนธิสัญญาแวร์ชาร์ฟ มาตรา 227 พยายามจะลงโทษไทยพระเจ้าไกเซอร์ ประมุขของเยอรมัน และคาดทหารณ์เมืองเบอร์ก ในปี ค.ศ. 1946 ก็ไม่ยอมยกเว้นไทยให้แก่ผู้แทนของรัฐในการมีการกระทำการใดๆ ก็ตามโดยไม่ได้รับอนุญาตระหว่างประเทศ

ถึงแม้ว่าประมุขของรัฐจะได้รับสิทธิในการคุกคามอย่างกว้างขวาง ก็ตามแต่หลักกฎหมายระหว่างประเทศก็ยังเห็นว่า ประมุขของรัฐจะไม่ถูกดำเนินคดีทางอาชญากรรมที่ได้ เช่นการแต่งตั้งหรือออกกฎหมายบังคับ แต่ไม่สามารถกระทำการใดๆ ก็ตามที่ขัดต่อหลักการหรือจริยธรรมของประเทศ ที่ตนเดินทางไป ในปี ค.ศ. 1878 พระเจ้าชาร์ลแห่งอินเดียและเพื่อนบ้าน อังกฤษ มีความประสงค์จะประหารชีวิตผู้ติดคุก แต่ได้ถูกอังกฤษตัดสินนอกจากนี้ประมุขของรัฐยังมีสิทธิที่ต้องทำการกับประเทศของตนโดยอิสระ และต้องได้รับความสำคัญในการต้องการด้วย ในด้านภาคีอากร ประมุขของรัฐได้รับสิทธิการยกเว้นภาคีทางตรงและทางอ้อม เว้นแต่จะมีสั่งห้ามหรือพิจารณาในด้านประเทศที่ยอมจะต้องเสียภาคีความกุญแจของรัฐนั้น

รัฐมนตรีต่างประเทศ

รัฐมนตรีต่างประเทศ องค์กรภายในที่สำคัญที่สุดในการติดต่อกับต่างประเทศได้แก่กระทรวงต่างประเทศซึ่งอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของรัฐ นั่นคือว่าการกระทำการทั่วไปของรัฐในปัจจุบันนี้ของชาติจะเป็นไปตามที่ของประเทศไทย ผูกพันอยู่กับการเจรจาติดต่อกับประเทศไทยต่างๆ รัฐมนตรีว่าการกระทำการทั่วไปของประเทศไทยจะเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในคณานะรัฐมนตรี เพื่อการติดต่อกับต่างประเทศจะต้องกระทำการโดยฝ่ายกระทำการต่างประเทศ มิได้กระทำการติดต่อโดยทางประมุขของประเทศไทยโดยตรง รัฐมนตรีว่าการกระทำการทั่วไปของรัฐ

ซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายต่างประเทศและควบคุมอุดและการปฏิรูปต่างๆของผู้แทนทางการทุกคนในต่างประเทศ นอกจากนั้นอังเป็นผู้มีบทบาทอย่างสำคัญในการทำสนธิสัญญาโดยเฉพาะการทำสนธิสัญญาที่ทำตามแบบย่อซึ่งไม่จำเป็นต้องได้รับการให้สัตยาบันโดยปกติ การทำสนธิสัญญาจะต้องผ่านการพิจารณาเมื่อองค์น้อยกว่าร้อยละห้า十分之三 ของจำนวนประเทศที่ต่างประเทศ ซึ่งอาจจะเป็นผู้กำหนดเจรจาของหรือกำหนดคัดออกในสนธิสัญญาให้ผู้แทนทางการทุกคนในไปประทับแทน คาดปักษ์ของฝ่ายเดียว เศียรพิจารณาว่ารัฐมนตรีว่าการต่างประเทศมีอำนาจในการพิจารณาในสนธิสัญญาแต่ผู้เดียว นอกจากนั้นผู้แทนทางการทุกคนจะต้องมอบสาส์นตราตั้งต่อรัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศไทยที่ตนไปประจำ

นับแต่ต้นสังคրามໄสิกครั้งที่ 1 บทบาทของรัฐมนตรีต่างประเทศในการติดต่อสัมภาระต่างประเทศได้เพิ่มมากขึ้น ลังจะเห็นได้จากการประชุมระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศของประเทศไทย ต่างๆ โดยตรง แทนที่จะมอบหน้าที่ให้ผู้แทนทางการทุกคนเป็นผู้ดำเนินการสัญญาสันติภาพ ป.ศ. 1946 ก็ได้ร่างโดยรัฐมนตรีต่างประเทศของมหาอำนาจทั้ง 4 ประเทศที่นำสังเกตว่า ระยะไม่ถึงปีนี้ รัฐมนตรีอันนอกจากรัฐมนตรีต่างประเทศเริ่มจะมีบทบาทในด้านความสัมพันธ์กับต่างประเทศมากขึ้น เมื่อจากปัญหาทางเศรษฐกิจเพิ่มความตึงข้างข้างกัน ซึ่งต้องให้ผู้เขียนพยายามการพิเคราะห์เพิ่มเติม รัฐมนตรีว่าการที่เกี่ยวข้องจึงได้รับมอบอำนาจหน้าที่ให้กระทำการในนามของรัฐในกิจกรรมหน้าที่ของกระทรวงที่ตนรับผิดชอบ ตั้งจะเห็นได้จากสนธิสัญญางฉบับ เช่นพิธีสารกุฎุบัสเซลล์ วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 1953 "ได้กำหนดให้มีการประชุมรัฐมนตรีว่าการคุณนาคมของประเทศไทยต่างๆ ในอุไรปุน นอกจากนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคังสั่งเป็นผู้แทนของรัฐบาลในสภากองทุกการเงินระหว่างประเทศ

ในฐานะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศมีความสำคัญในการติดต่อระหว่างประเทศของลงมาจากประชุมของรัฐ การกระทำการของรัฐมนตรีต่างประเทศซึ่งหากพันความรับผิดชอบของรัฐ เศียรพิจารณาห่วงอร์เกอร์ กับเคนมาร์ก เมื่อจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศอนุร์เเวร์ให้ประกาศที่ว่าว่าจาร์

รัฐบาลนอร์เวย์ในฟื้นฟ้องในการที่จะมีการรับรองว่าเดนมาร์กมีอำนาจอธิปไตยเหนือ EASTERN GREENLAND และค่าตอบแทนสำหรับความหว่างประเทศได้ตัดสินเมื่อวันที่ 5 เมษายน 1933 ว่าการประการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศนอร์เวย์ผูกพันความรับผิดชอบของนอร์เวย์และได้กล่าวว่า การประการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศกระทำการในนามของรัฐบาลของเขาก่อให้เกิดภัยทางการทูตของรัฐต่างประเทศในกิจการซึ่งอยู่ในหน้าที่ของเขามุกพันความรับผิดชอบของรัฐ

ในการมีเดินทางไปต่างประเทศ รัฐมนตรีต่างประเทศยื่นให้รับสิทธิคุ้มครองเดียวกับประมุขของรัฐ ในทางประวัติศาสตร์ได้เคยมีการระเมิดสิทธิซึ่งก่อให้เกิดภัยทางการทูต ไม่ใช่แค่การกระทำการใดๆ ก็ได้แต่เป็นการกระทำการที่แสดงถึง Accra ในเดือนตุลาคม 1966 การขับถูมรัฐมนตรีต่างประเทศกิมเมียร์ และผู้ติดตามที่ถนนบิน ได้รับการประนามจากต่างประเทศว่าเป็นการกระทำการเยื่องใจร้ายสุดและได้มีการขับถูมรัฐมนตรีต่างประเทศกิมเมียร์กิร์งไว้เป็นตัวประกันในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1967 โดยเขานำมาที่บ้านไอวอร์เรคอสท์ที่ Abidjan ซึ่งนับได้ว่าเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

2. องค์กรภายนอกของรัฐในการติดต่อกับต่างประเทศ ได้แก่ผู้แทนทางการทูตและกองทุน

ผู้แทนทางการทูต

การติดต่อระหว่างรัฐโดยทางผู้แทนทางการทูตมีมาแต่ในสมัยโบราณในสมัยกรุง (ค.ศ. 395-1453) ได้มีการส่งผู้แทนไปเพื่อเจรจาเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะ ในศตวรรษที่ 15 นครรัฐต่างๆ ในอิตาลีได้มีการส่งผู้แทนไปประจำซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง และสันนคป้าป้ากิได้ส่งสมณฑูตไปประจำในประเทศไทยต่างๆ ในยุโรปทำให้การปฏิบัติตั้งก่อตัวแพร่หลายและสถาบันทางการทูตเริ่มให้รับการรับรองอย่างจริงจังในศตวรรษที่ 17 ภายหลังสัมภารัต อิตาลี ประเทศไทยในที่สุดต่างก่อสัมภาระของตนไปประจำต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

ชื่อบัญญัติเกี่ยวกับผู้แทนทางการทูตในราชอาณาจักร ในได้บัญญัติให้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่ปฏิบัติความธรรมดีของประเทศที่ยอมรับ គ่องการ

กรุงเวียนนา 19 มีนาคม ค.ศ. 1815 และพิธีสาร Aix-la-Chapelle 21 พฤษภาคม ค.ศ. 1818 ได้วางกฎเกณฑ์ในเรื่องนี้เป็นครั้งแรกเป็นลายลักษณ์อักษรในปัจจุบันข้อบัญญัติเดียวกับผู้แทนทางการทูตได้ถูกกำหนดโดยในอนุสัญญากรุง เวียนนาวันที่ 18 เมษายน 2504 ว่าด้วยความสัมพันธ์และความคุ้มกันทางการ ทูต ร่างโดยความอุปถัมภ์ขององค์การสหประชาชาติและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 24 เมษายน 2507 ซึ่งไทยได้เข้าร่วม เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2504 และได้ออก พระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสารนี้และความคุ้มกันทางการทูตรองรับเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2527

สิทธิในการมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับต่างประเทศ ซึ่งหมายถึง สิทธิที่จะรับหรือส่งผู้แทนทางการทูตและรัฐมีสิทธิที่จะปฏิเสธในการส่งหรือรับทูตได้ รัฐอาจขอให้รัฐอื่นทำหน้าที่ทางการทูตให้หรืออาจจะส่งเอกสารโดยต่อไปกัน โดย ไม่ต้องส่งผู้แทนทางการทูตไปประจำได้ รัฐที่มีอิสระมีอำนาจขอรับโดยทั่วภายใน และภายนอก ย่อมมีสิทธิส่งหรือรับทูต รัฐได้อาวุภัคปราศจากสิทธิตั้งกล่าว เพราะรัฐผู้ใดความอาวุภัคเป็นผู้กระทำการแทนตนรัฐ ในสหพันธ์รัฐก็ไม่มีสิทธิเช่นเดียวกัน รัฐบาลกลางเป็นผู้กระทำการแทน ยกเว้นในการนี้พิเศษตัวรัฐธรรมนูญของ สหพันธ์รัฐอนุญาตให้กระทำได้ เช่นสหพันธ์รัฐเยอรมันในปี ค.ศ. 1871 และ 1919 รัฐสมาชิกของ real union ถูกตัดสิทธิตั้งกล่าวของค์การกลางเป็นผู้กระทำการ เช่นเดียวกัน แต่ในทางตรงกันข้าม รัฐสมาชิกของสหพันธ์รัฐ ยังมีสิทธิอย่าง สมบูรณ์ในการติดต่อกับต่างประเทศ นอกจากรัฐอิสระแล้ว สำนักวาร์ดกัน ซึ่งมี สันด公约เป็นประมุช ก็ยังมีสิทธิส่งทูตไปประจำต่างประเทศได้ สิทธิตั้งกล่าว ข้างต้นแก่ องค์การระหว่างประเทศ เช่น ต้นฉบับชาติและสหประชาชาติตัวย

การแต่งตั้งผู้แทนทางการทูต กฎหมายภายในของแต่ละประเทศจะ กำหนดหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งและคุณสมบัติของผู้แทนทางการทูตของตน ซึ่ง โดยปกติรัฐมนตรีต่างประเทศจะเป็นผู้กำหนดตัวบุคคล แต่ถ้าเป็นคำแนะนำ ระดับสูง เช่น เอกอัครราชทูต หรืออัครราชทูต ก็มักจะมอบหน้าที่ให้คนตัวรัฐเป็นผู้อ้อนนุમติก่อนที่จะแต่งตั้ง รัฐบาลที่ส่งทูตก็จะส่งรายชื่อ บุคคลที่ ต้องการแต่งตั้งไปให้ประเทศที่ต้องการส่งไปให้ความเห็นชอบตอบรับเสียก่อน ถ้าประเทศที่รับทูตไม่เห็นชอบตัวย โดยถือว่าเป็นบุคคลที่ไม่พึงประถนา ก็จะ แนะนำให้เปลี่ยนเป็นบุคคลอื่น ในกรณีผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารบก เช่น อากาศรัฐ ผู้รับก็อาจเรียกร้องให้เสนอนามล่วงหน้า เพื่อรับความเห็นชอบของตนได้รัฐที่ ปฏิเสธไม่อนรับไม่จำต้องชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธ มาตรา 4 อนุสัญญากรุง เวียนนา 1961 ระบุว่า รัฐมีสิทธิปฏิเสธ ที่จะรับหัวหน้าคณะผู้แทนทางการทูต ที่เห็นว่าไม่เหมาะสม และแม้ว่าจะได้รับในตอนแรก ในภายหลังก็อาจจะขอให้

เรียกตัวผู้แทนทางการทูตผู้หนึ่งผู้ได้กลับประเทศในเวลาใดก็ได้ เพราะถือว่า เป็นบุคคลที่ไม่พึงประดิษฐ์ ถ้ารู้สึกว่าตัวไม่ยอมเรียกกลับในเวลาอันสมควรรู้สึกไปประจำอาชญากรรมไม่ยอมรับรู้อ่านจากหน้าที่ของบุคคลนั้น และในกรณีที่เข้าเป็นอาชญากรรมที่หักลับประเทศได้

ในประวัติศาสตร์ปราชาก្នោរ៉ាมีการปฏิเสธไม่ยอมรับ หัวหน้าคณะผู้แทนทางการทูตหลายครั้ง อิตาลีปฏิเสธไม่ยอมรับอัครราชทูตอเมริกา M. Keilly ในปี ค.ศ. 1885 เพราะได้เคยแสดงความคิดไม่เห็นพ้อง ในปี ค.ศ. 1871 กรณีที่ อิตาลีผูกสำคัญไว้กับตัวเอง วัชราลออกสเดรีย-อังการ์กีได้ปฏิเสธ M. Keilly เช่นเดียวกัน ในปี ค.ศ. 1887 โดยอ้างว่าภาระของเขามีอยู่ ในปี ค.ศ. 1937 วัชราลอีก็ปฏิเสธไม่ยอมรับ M. Panini ทูตอิตาลี ปี ค.ศ. 1939 วัชราลฝรั่งเศสปฏิเสธไม่ยอมรับทูตญี่ปุ่น M. Tani โดยกล่าวหาว่าได้เคยกล่าวโหง ฝรั่งเศสว่าช่วยเหลือประเทศจีนในสงครามญี่ปุ่น-จีน

ผู้แทนทางการทูตจะถือว่าเข้ารับคำแทนแห่งเป็นทางการก็ต่อเมื่อได้มี การมอบสาส์นตราตั้ง ซึ่งหัวหน้าคณะทูตจะต้องนำไปปืนให้แก่ประธานของรัฐที่ ตนไปประจำตัวยศหน่องหรือเมื่อตนได้บอกกล่าวการมาถึงของตน และได้เสนอ สำเนาที่ถูกต้องของสาส์นตราตั้งต่อกระทรวงต่างประเทศสำหรับอุปทูตสาส์น ตราตั้งออกโดยรัฐมนตรีต่างประเทศและนำไปมอบให้แก่รัฐมนตรีต่างประเทศ ของรัฐที่ตนไปประจำ การมอบสาส์นตราตั้งแก่ประธานของรัฐ บางประเทศจัด เป็นพิธีการ เช่นในประเทศไทยและในสหภาพบราณญาณิกอิราษัยของฝรั่งเศส หัวหน้าคณะทูตมีหน้าที่ปฏิบัติงาน ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ทั่วไปของผู้แทนทาง การทูต แต่ในกรณีที่ทำสนธิสัญญาจะต้องได้รับหนังสือมอบอำนาจให้เป็นพิเศษ ต่างหาก

เมื่อเกิดการขัดแย้งกันอย่างรุนแรงระหว่างรัฐหรือโดยเจตนาที่จะไม่ รับรองวัชราลที่ตั้งใหม่ รัฐอาจตัดสินใจตรึงทางการทูตกับวัชราลนั้น การตัด สัมพันธ์ทางการทูตกระทำการได้ไม่มีภาวะสงคราม และไม่ก่อให้เกิดผลการทบทวน กระเทือนดือสันดิสัญญาที่รัฐคู่กรณีกระทำการไว้หรือต่อคนในสัญชาติของประเทศคู่ กรณี

ชนิดและขั้นของผู้แทนทางการทูต ผู้แทนทางการทูต มี 2 ชนิด คือ ชนิดที่ส่งไปประจำอย่างถาวร และที่ส่งไปเพื่อกระทำการกิจการบางชั้นดิบเมื่อเสร็จ แล้วก็กลับ เช่นไปในงานพิธีสถาปนาองค์กรชาติรัฐหรือในการประชุมระหว่าง ประเทศ ทั้งสองชนิดนี้ได้รับความคุ้มกันและเอกสารที่ทางการทูตเท่าเทียมกัน ในกฎหมายที่ 17 และ 18 ซึ่งประเทศไทยฯ ได้เริ่มมีการส่งทูตไปประจำ ประเทศอื่นอย่างถาวรได้เกิดปัญหาซึ่งพิพากษาระหว่างรัฐเกี่ยวกับลักษณะผู้แทน

ทางการญี่ปุ่นได้จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 1815 และพิธีสาร Aix-la-Chapelle พ.ศ. 1818 จึงได้กำหนดขึ้นผู้แทนทางการญี่ปุ่นไว้ 4 ชั้น คือ

1. เอกอัครราชทูต (Ambassador) หรือเอกอัครสมณฑูตที่สันตติปาป่า ส่งไปประจำอยู่ที่กรุงเวียนนา (Vienna) และสมณฑูตที่ส่งไปทำหน้าที่พิเศษเป็นการชั่วคราว (Legate)

2. อัครราชทูต (minister plenipotentiary and envoy extraordinary)

3. อัครราชทูตประจำ (minister resident) ทำหน้าที่โดยพิธีสาร Aix-la-Chapelle พ.ศ. 1818 เพิ่มขึ้นอีกชั้นหนึ่งจากของเอกอัครราชทูตประจำ

4. อุปทูต (charge d' affaires) ถ้าระหว่างรอชั่วคราว

ต่อมาอนุสัญญากรุงเวียนนา พ.ศ. 1961 ได้เปลี่ยนระดับขึ้นผู้แทนทางการญี่ปุ่นใหม่ โดยตั้งระดับชั้นอัครราชทูตประจำ (minister resident) ออกคงเหลือเพียง

1. เอกอัครราชทูต หรือเอกอัครสมณฑูต หรือหัวหน้าคณะผู้แทนอื่น ที่มีชื่อเท่ากัน

2. รัฐทูต อัครราชทูต และอัครสมณฑูต

3. อุปทูต

โดยหลักการแล้วผู้แทนทางการญี่ปุ่นไม่ว่าชั้นใดจะได้สิทธิเท่าเทียมกัน ความแตกต่างอยู่ที่การจัดลำดับ优先ในงานพิธีการต่าง ๆ ผู้ที่อยู่ระดับสูงย่อมมาก่อน ถ้าระดับเดียวกันผู้ที่พึงการมาถึงต่อกระทรวงต่างประเทศมาก่อนในครั้งก่อนมีความคิดเห็นว่า ผู้แทนทางการญี่ปุ่นชั้น 1 เท่านั้นที่เป็นตัวแทนของประมุขของรัฐ ซึ่งจะต้องได้รับการต้อนรับเป็นพิเศษ แต่ความคิดดังกล่าวในปัจจุบันได้หมดสิ้นไปแล้วถือว่าผู้แทนทางการญี่ปุ่นชั้นเป็นตัวแทนของรัฐ คณะกรรมการธุรการของสันนิบาตชาติได้เคยเสนอให้มีการแก้ไขลำดับชั้นโดยให้ญี่ปุ่นอยู่ในระดับเดียวกัน ยกเว้นอุปทูต

โอกาสที่จะมีภาระต่างประเทศจะมาชุมนุมกันอย่างพร้อมเพรียงกันก็มีแต่เฉพาะเมื่อฝ่ายนิติบริโภคเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดของประเทศต่าง ๆ ประมุขของรัฐก็อาจจะเขียนคำแนะนำของประเทศต่าง ๆ มาประชุมได้ เช่นในกรณีที่จะมีการประชุมของผู้นำประเทศต่างๆ ให้กระทำการเมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 1944

การกำหนดชั้นผู้แทนทางการญี่ปุ่นราลที่ส่งญี่ปุ่นเป็นผู้แทนโดยทางปฏิบัติรัฐบาลที่ส่งและรับผู้แทนทางการญี่ปุ่นจะส่งผู้แทนประจำตัวกันแต่ปรากฏว่าบางประเทศไม่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ตั้งกล่าว เช่น สวิตเซอร์แลนด์ เคยส่งญี่ปุ่นระดับอัครราชทูตผู้มีอำนาจเต็มไปประจำที่ปารีส แต่ฝรั่งเศสส่งเอก

อัครราชทูตมาประจำที่สวีซ์ ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ มีความโน้มเอียงที่จะส่งผู้แทนทางการทูตระดับเอกอัครราชทูต

หน้าที่ผู้แทนทางการทูต มาตรา 3 อนุสัญญากรุงเวียนนา ค.ศ. 1961 ได้กำหนดหน้าที่ของผู้แทนทางการทูตดังนี้

1. เป็นตัวแทนของรัฐสู่สู่ในภารกิจทางการทูต หรือติดต่อด้วยวิชาชีพโดยลักษณะอักษรกับรัฐที่ตนไปประจำรากษาสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศและผลประโยชน์ของรัฐตนเจรจาข้อตกลงและอาจลงนามในสนธิสัญญาแต่ต้องกระทำภายใต้คำสั่งของรัฐบาลของตน นอกจากนั้นยังเป็นผู้แทนของรัฐในพิธีการต่าง ๆ และส่งเสริมความสัมพันธ์อันมีศรัทธาและพัฒนาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์กับรัฐผู้รับ

2. เป็นผู้สังเกตภารกิจ ผู้แทนทางการทูตจะต้องพยายามงานต่อรัฐของตนดึงเหตุการณ์ภายในของประเทศที่ตนไปประจำไม่ว่าจะเป็นในด้านทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมหรือเหตุการณ์ระหว่างประเทศที่อาจจะกระทบกระเทือนถึงผลประโยชน์ของประเทศของตนมาตรา 3 อนุสัญญากรุงเวียนนา ค.ศ. 1961 ได้บัญญติว่าผู้แทนทางการทูตสามารถที่จะรายงานต่อรัฐบาลของเขารายสืบเสาะให้แน่ด้วยวิธีทางทั้งมวลอันชอบด้วยกฎหมาย (ห้ามใช้วิธีจารกรรมซึ่งถือว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย) เกี่ยวกับสภาพสังคมและวัฒนาการของเหตุการณ์ในประเทศที่ตนไปประจำ

3. ทำหน้าที่ศูนย์กลางบุคคลสัญชาติของตน ซึ่งอยู่ในประเทศนั้นผู้แทนทางการทูตต้องพยายามสอดส่องถูกว่าประเทศนั้นได้ปฏิบัติต่อบุคคลสัญชาติของตนด้วยความยุติธรรมและถูกต้องตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือไม่

4. ทำหน้าที่อื่น ๆ เช่น ออกหนังสือเดินทาง จดทะเบียนสมรสออกใบบัตรของบุคคล และในบางกรณีอาจจะได้รับการขอร้องจากรัฐที่สามให้ช่วยดูแลศูนย์กลางบุคคลสัญชาติของตนที่สามในกรณีที่รัฐนั้นไม่มีผู้แทนทางการทูตประจำอยู่ หรือในกรณีเกิดสงครามระหว่างรัฐที่สามกับรัฐที่ทูตประจำหรือในกรณีตัดสัมพันธ์ทางการทูต นอกจากนั้นถ้าไม่มีสถานกงสุล สถานทูตก็ทำหน้าที่แทนด้วย

มาตรา 41 อนุสัญญากรุงเวียนนา บัญญติว่า ผู้แทนทางการทูตต้องเคารพกฎหมายของประเทศที่ตนไปประจำและจะต้องไม่แทรกแซงกิจการภายในด้วย ประเทศไทยเชอร์แลนด์เคยขอร้องให้ถอนกฎหมายที่ห้ามนำอาวุธเข้าออกประเทศในปีค.ศ. 1918 โดยกล่าวว่าเพื่อยามฉุยให้เกิดการปฏิวัติ และในปีค.ศ. 1939-1945 ทูตเยอรมันก็ได้ถูกรัฐบาลสวีซ์ให้ออกจากประเทศไทยด้วยสาเหตุเมืองพรลัพธินามี

สิทธิพิเศษของผู้แทนทางการทูต¹ การให้สิทธิและความคุ้มกันทางการทูตแก่คณ์ผู้แทนทางการทูตเป็นผลสืบเนื่องมาจากสมัยโบราณที่ กษัตริย์ได้รับเกียรติและการเคารพจากวัสดุต่างประเทศ สิทธิต่างๆ ที่ส่วนใหญ่จะได้รับความคุ้มกันทั้งในและนอกหน้าที่ ในเรื่องนี้ได้มีกฎหมาย 2 แห่ง ที่ให้เหตุผลที่คณ์ทูตได้รับสิทธิและความคุ้มครอง คือ ๑. กฎหมายสิทธิสภาพนอกราชอาณาเขต ๒. กฎหมายการบริการสาธารณะ

๑. กฎหมายสิทธิสภาพนอกราชอาณาเขต น่าจะความเชื่อว่า กษัตริย์มีอำนาจเด็ดขาดไม่ต้องรับมิคิดขอบได้ ทั้งเดิม จะนั้นจึงไม่ต้องอยู่ในอำนาจของชาติของวัสดุต่างประเทศ และที่ว่าแทนของกษัตริย์มีฐานะเช่นเดียวกันจึงเชื่อว่าผู้แทนทางการทูตในต่างประเทศไม่ได้อยู่ในดินแดนของวัสดุที่ตนไปประจำฯ แต่อยู่ในดินแดนของตนเอง แม้แต่สถานทูตที่เชื่อว่าอยู่นอกอาณาเขตของวัสดุจะนั้นเมื่อกระทำการใดๆ ไม่อยู่ในอำนาจศาลของวัสดุที่ตนไปประจำฯ Grotius ก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกัน กฎหมายสิทธิสภาพนอกราชอาณาเขตไม่ถูกห้ามความเป็นจริง เพราะ ถ้ามีอาชญากรรมบนหมู่เกาะไม่เข้าไปในสถานทูต ความหลักดังกล่าวจะจะต้องทำให้การสั่งผู้ร้ายขึ้นดำเนินการที่สำคัญขึ้นเท็จจริงในทางปฏิบัติ

๒. กฎหมายบริการสาธารณะ เชื่อว่า การที่คณ์ทูตได้รับสิทธิความคุ้มกันเนื่องด้วยภูมายะระหว่างประเทศของ การให้คณ์ทูตดำเนินงานทางการทูต ซึ่งเชื่อว่าเป็นบริการสาธารณะระหว่างประเทศอย่างอิสระไม่อยู่ใต้อำนาจของวัสดุที่ตนไปประจำฯ จะได้ไม่ถูกกักกันแก้สั่งหรือข้อหาของกรรมการปธน. ที่สถาบันกฎหมายระหว่างประเทศได้ยอมรับกฎหมายสิทธิสภาพนอกราชอาณาเขตฉบับที่ ๑.๙. ๑๙๒๔ และได้เริ่มยอมรับกฎหมายสิทธิบริการสาธารณะเป็นเหตุผลการให้ความคุ้มครองแก่ผู้แทนทางการทูต ศาสตราจารย์รวมระหว่างประเทศได้เคยตัดสินเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๑๙๕๐ เกี่ยวกับสิทธิการลี้ภัยได้ยอมรับหลักดังกล่าว เช่นเดียวกัน

¹ C.A. Colliard. *Les immunités diplomatiques*. A.F.D.I. 1961 p. 32.

**สิกขิพิเศษที่ผู้แทนทางการทูตได้รับความกุญแจระหว่างประเทศ
เช่นเดียวกับประมุขของรัฐ ได้แก่**

1. สิกขิส่วนลดเมืองได้
2. สิกขิได้รับยกเว้นในทางานา
3. สิกขิยกเว้นภาษี

1. สิกขิส่วนลดเมืองได้ ประจำกอนด้วยสิกขิส่วนลดเมืองได้ในส่วนบุคคล
ของผู้แทนทางการทูต มาตรา 29 อนุสัญญากรุงเวียนนา ค.ศ. 1961 ห้ามเข้า
ถุนหรือกักไว้ในรูปใด ๆ และกระทำการอันกระทำนกระเกื่องดื่อเพรีภพและ
เปรียรดิศศของผู้แทนทางการทูต รัฐผู้รับด้วยปฏิบัติต่อผู้แทนทางการทูตด้วย
ความเคารพความสมควร การเข้าบผู้แทนทางการทูตแม้ว่าจะกระทำโดยการพัสดุ
ผลิตเป็นเรื่องใหญ่โต ในปี ค.ศ. 1935 ตัวราชสหราชได้รับกฎอิหร่านในชื่อหา
ชีกรอเร็วซึ่งมีผลให้ตัวราชสหราชกล่องโภชนาฑ์ออกจากราชการ มาตรา 28 ให้เสรีภพ
ในการสัญชาตและเดินทางของผู้แทนทางการทูตเร้นแต่ความปลอดภัยของรัฐ
นั้นบังคับ รัฐมีหน้าที่จะด้วยให้ความคุ้มครองแก่ผู้แทนทางการทูตเป็นพิเศษ
คณะกรรมการสันนิบาตรชาติได้ลงมติเมื่อวันที่ 13 มีนาคม ค.ศ. 1924 เห็นชอบ
กับข้อเสนอของคณะกรรมการกุญแจในคติฯ ต่อกรรมการรวมการอิศราสีในคณะกรรมการ
การร่วมก้าวหน้าและคณะกรรมการกุญแจในคติฯ จัดทำเมือง ว่ารัฐมีหน้าที่จะด้วยให้ความคุ้มครอง
เป็นพิเศษแก่ผู้แทนที่ทำหน้าที่เที่ยวไปกับกิจการต่างประเทศ สิกขิส่วนลดเมือง
ได้ตั้งแต่การมีอยู่เรือนห้องอนุญาตให้รัฐใช้กำลังต่อผู้แทนทางการทูตได้ในกรณี
ป้องกันมิให้ผู้แทนทางการทูตประจำกอนอาชญากรรมและมีสิกขิที่จะวางแผนการ
บังคับมิให้ผู้แทนทางการทูตกระทำการอันเป็นการลดเมืองกุญแจของรัฐ
นั้น ในวันที่ 4 พฤษภาคม 2522 นักศึกษาอิหร่านโดยการตนบุนของรัฐบาล
อิหร่านได้ออกสถานทูตสหราชและเข้าเฝ้าหน้าที่ทางการทูตของสหราชเป็นที่ประทับ
เพื่อบังคับให้สหราชส่งพระเจ้าชาเรช์งาณัณหนานกอร์ในสหราชและกรีฑิน
ของพระองค์ที่อยู่ในสหราชบังอิหร่าน การกระทำดังกล่าวมีอีกว่าเป็นการ
ลดเมืองกุญแจระหว่างประเทศย่างร้ายแรง

นอกจากนี้สิทธิที่สิ่งประดิษฐ์ได้ยังคุ้มครองสิทธิในสังหารและอสังหาร รัฐธรรมนูญ มาตรา 27 อนุสัญญากรุงเวียนนากำหนดว่า ดูถูกการทุต เอกสาร ทางราชการ สมุดทะเบียน เครื่องใช้ในการสืบสาน จะต้องได้รับการคุ้มกันไม่ ถูกตรวจสอบ อีก เกณฑ์เอาไว้ใช้ แต่สิทธิที่สิ่งก่อสร้างแผนทังการทุตต้องใช้ใน ทางที่ถูกต้อง เศษมีหัวอย่างเก็บขึ้นในเดือนพฤษภาคมปี พ.ศ. 1964 เจ้าหน้าที่ สถานทุตซึ่งเป็นผู้ได้เข้ามาอิสระเอื่อมมองยาและมัดสั่งไปกรุงไครโนในดูถูกการทุต ซึ่งเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อมาตรา 27 (4) กำหนดว่า ดูถูกการทุตจะต้องเป็นแต่เพียงเอกสารทางการทุต หรือของใช้ในทางราชการ เท่านั้น นอกจากนั้นสถานทุตที่ได้รับความคุ้มกันเป็นกัน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะ เท้าไปในสถานทุตโดยไม่ได้รับอนุญาตไม่ได้ สิทธิที่สิ่งก่อสร้างคุ้มไปถึงท่อถ่ายเสบ ท่วงทัวของผู้แทนทางการทุตแต่เมื่อยกเว้นในการเมืองถูกหักหอบหนี้เข้าไป ในสถานทุตและหัวหน้าผู้แทนทางการทุตไม่ยอมสั่งให้สำหรับผู้สิ้นภัยทางการ เมืองสถานทุตจะยินยอมให้สิ้นภัยหรือไม่ก็ได้ สถาบันกฎหมายระหว่างประเทศ เห็นว่าสถานทุตอาจจะให้สิ้นภัยการเมืองได้ ด้านการปฏิรูปที่การของรัฐบาลของ ประเทศนั้นอยู่ในสภาพภาวะส่อระบำสายไม่สามารถจะประทับความปดอดภัยแก่ ชีวิตของบุคคลได้ เศษมีคือระหว่างเปรู-โคลอมเบีย เมื่อจากในปี พ.ศ. 1948 "ได้เกิดรัฐประหารที่เปรูและได้มีการตั้งศาลทหารพิจารณาความผิด ชาวเปรู Haya do la torre" ให้ขอฟื้นภัยการเมืองในสถานทุตโคลอมเบียในเปรู เปรูได้ตัดสิน เสื่อขึ้นสู่ศาลโลก ศาลได้ตัดสินว่า โคลอมเบียไม่จำเป็นต้องสั่งฟื้น Haya do la torre ให้เปรู แต่การให้สิทธิสิ้นภัยต้องเป็นการชั่วคราว ในที่สุดเปรูยินยอม ให้ Haya de la torre ออกจากเปรูไปฟื้นภัยที่อุรากวยในปี พ.ศ. 1956 Imre Nagy ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีของสังการ์และผู้ตัดตาม 43 คน ได้เข้าไปฟื้นภัยที่ สถานทุตใหญ่โคลาเวียในประเทศที่ใช้เรียบทุกสังการ์ ในที่สุดรัฐบาลสังการ์ที่ขึ้น ใหม่ได้ตัดสินใจให้ Imre Nagy ฟื้นภัยไปอยู่ประเทศไทยให้โดยอนุญาตให้ออก จากสถานทุตโดยปลดภัยและจัดการรับสั่งให้ดำเนินการฟื้นภัยไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ได้ชุมนุมผู้ฟื้นภัยทั้งหมด ญี่โถสตาเวียได้เข้ามั่นทึกประท้วงและก่อการหัวรังการ์ ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ ในที่สุด Imre Nagy ได้ถูกประหารชีวิต ใน

ปี ค.ศ. 1958 รัฐบาลไทยสถาวิญให้สิ่งประท้วงอย่างรุนแรงถูกครั้งหนึ่ง นอกจาก สิทธิที่ได้ก่อตั้งการเมืองในสถานทุกแห่ง ประเทศไทยต่าง ๆ ก็มักจะให้สิทธิที่ได้ก่อตั้ง การเมืองในประเทศไทยของตน อันเดียโดยให้สิทธิที่ได้ก่อตั้ง Dalia Lama แห่ง รัฐเพราสุกขินครอบครอง อิรักให้สิทธิที่ได้ก่อตั้งนายพ่อเรีย Rizre

รัฐมีหน้าที่ให้ความคุ้มกันมิให้มีการบุกรุกหรือทำลายสถานทุกแห่ง ที่พักอาศัยของคนไทย ในประวัติศาสตร์ได้เคยมีการละเมิดหลายครั้ง เช่น การมีกิจกรรมในสถานทุกแห่ง ค.ศ. 1961 มีด้านทุกอันโคนีเชี่ยในมาเลเซีย ค.ศ. 1965 ในระหว่างปฏิริยาทางวัฒนธรรมของตน พลังเรืออากาศได้กระทำการละเมิดต่อทุกค่ายประจำในบากกิ่งหลายครั้ง สถานทุกแห่งที่จะใช้ช่วง หรือเครื่องหมายของรัฐผู้สูง ณ สถานที่ของคนไทยผู้แทนรวมถึงที่อยู่ของหัวหน้า คณะและที่พำนะบันส่งของหัวหน้าคณะผู้แทนด้วยสถานที่อยู่ของคนไทยผู้แทน เครื่องตกแต่ง และทรัพย์สิน รวมทั้งพาหนะในการขนส่ง คณะผู้แทนจะถูกค้น เก็บที่ อาชัย หรือบังคับคดีไม่ได้ ที่อยู่ส่วนที่ว่องผู้แทนทางการทุกที่ได้รับ ความคุ้มครองเช่นเดียวกัน

สิทธิส่วนจะเมิดมิได้คุณมีสิทธิในความสัมภានการทุก ผู้แทนทาง การทุกมีสิทธิที่ต้องกับรัฐบาลของตนอย่างอิสระ จะนั่นจะหมาย เอกสาร และ พลคุกภัณฑ์ที่ส่งไปหรือได้รับจะถูกตรวจสอบไม่ได้แต่การติดต่อกับประเทศไทยของ ตนโดยทางเครื่องรับส่งวิทยุจะต้องได้รับอนุญาตจากประเทศไทยที่ตนไปประจำ เพื่อก่อน

2. ต้องได้รับยกเว้นในการค้า สิทธิทั้งกล่าวเป็นหลักประจำในการ ปฏิบัติหน้าที่อย่างอิสระของคนไทยและเป็นการให้เกียรติในฐานะผู้แทนของ รัฐ Grotius กล่าวว่าหลักดังกล่าว มาตรา 31 อนุสัญญากรุงเวียนนาระบุให้ สิทธิผู้แทนทางการทุกที่ไม่ถูกพ้องทั้งในคืออาญาและคดีแพ่ง แม้ว่าจะเป็นการ กระทำการของหน้าที่ก็ตาม แต่ถ้าหากไปกระทำการคืออาญาที่ถูกประจารอยู่ก็อาจจะ ร้องขอให้รัฐบาลของประเทศเรียกตัวกลับและอาชญาให้ลงโทษด้วย ในระหว่างทั้ง สองรัฐก็ยอมรับสิทธิทั้งกล่าวไว้คุ้มการละเมิดกฎหมายซึ่งอาจจะถูกถอนบัญชาเมื่อ

¹J.DEHAUSSY "De l'inviolabilité des hôtels diplomatiques" clunet, 1956. p. 596.

รายงานที่นองทุกต์ได้ ให้เคยมีการฟ้องร้องทุกคดีทางแพ่งโดยอัครราชทูตกัวเตมาลา ถูกบริษัทฟ้องเรียกวิน 600 ปอนด์ค่าเสื่อมหักดุษ แต่ศาลมีคำสั่งหักดุษปฏิเสธไม่อนุญาต ในการณา ในปี ก.ศ. 1964 กฎหมายเกี่ยวกับอภิสิทธิทางการทูตของอังกฤษ ยอมคุ้มครองศิทธิในการฟ้องร้องในทางแพ่งทุกกรณี เนื่องจากมีฐานะทางการทูต เท่านั้น ส่วนบุคคลอื่นและคนรับใช้ในสถานทูตหรือนักการเดินหนังสือจะได้รับศิทธิคุ้มครองสั่งกล่าวก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตน ผู้แทนทางการทูตถูกกล่าวเป็นพยานในคดีมีได้ อาจขอได้เพียงค่าให้การเป็นลายลักษณ์อักษร จะบังคับให้มาให้การในศาลไม่ได้

ในคดีแพ่งมีข้อยกเว้นซึ่งอาจจะฟ้องผู้แทนทางการทูตได้ ดัง

ก. เกี่ยวกับอัชหาริมทรัพย์ที่ผู้แทนทางการทูตมีอยู่เป็นส่วนตัว ในประเทศที่ตนไปประจำฯ นอกจากตัวแทนทางการทูตครอบครองไว้ในนามของตัวเองเพื่อความมุ่งประสงค์ของตนและผู้แทน และเกี่ยวกับการรับมารถซึ่งผู้แทนทางการทูตอาจจะเป็นผู้จัดการมารถ ผู้รับมารถประโยชน์ในพินัยกรรมอันเป็นเรื่องส่วนตัวไม่ใช่เรื่องของรัฐผู้ตั้ง

ข. คดีเกี่ยวกับผู้แทนทางการทูตกระทำการทำกิจกรรมในวิชาชีพหรือการพาณิชย์ เป็นการประกอบอาชีพส่วนตัว เช่น กระทำการค้าส่วนตัว ปัจจุบัน มาตรา 42 อนุสัญญากรุงเวียนนาห้ามผู้แทนทางการทูตปฏิบัติกิจกรรมในทางวิชาชีพหรือพาณิชย์เพื่อประโยชน์ส่วนตัวในรัฐที่ตนไปประจำฯ

อนุสัญญากรุงเวียนนาระบุให้ศิทธิได้รับยกเว้นในทางคดีที่บุคคลดังต่อไปนี้

ก. หัวหน้าคณะทูต (เอกอัครราชทูต อัครราชทูต อุปทูต) รวมทั้งสมาชิกครอบครัว (สามี หรือภรรยาและบุตร) ที่ไม่ใช่คนชาติของรัฐผู้รับ

ข. ข้าราชการสถานทูต (ที่ปรึกษา เอกอัครราชทูต อุปทูต ผู้ช่วยอุปทูต หรือ อาสา) และบุคลากรราย อ้างไม่ได้เมืองไทยเดินทางรัฐผู้รับหรือมีเชื้อสายต่างประเทศในรัฐผู้รับ

ค. ผู้รับใช้ได้รับศิทธิความคุ้มกันทราบเท่าที่ยังปฏิบัติงานอยู่ และต้องไม่ใช่คนในสัญชาติของรัฐผู้รับหรือมีเชื้อสายต่างประเทศในรัฐผู้รับ อนุสัญญากรุง

เวียนนาได้แยกบุคคลซึ่งทำงานในสถานทูต เช่น การโกร ผู้เดินหนังสือของทูต กับผู้รับใช้ส่วนตัวผู้แทนทางการทูตซึ่งเป็นคนชาติของรัฐผู้รับหรือมีข้อพิพาทในรัฐผู้รับ ประเทกแรก “ได้สิทธิความคุ้มกันในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำ ที่ได้ปฏิบัติในหน้าที่ของตน” ให้เปยกเงินภาษีเงินได้จากเงินเดือนที่ได้รับ ส่วนที่สอง ประเทกหลังจะ “ได้รับความคุ้มกันที่ต้องเมื่อรัฐผู้รับต้องขึ้นของบุคคลที่ว่าด้วยในงานของเช่นที่จะไม่แทรกแซงโดยไม่สมควรในการปฏิบัติหน้าที่ของตนและบุคคล บุคคลสัญชาติ ต่างประเทศในคอมมูนิก์ที่ได้รับสิทธิเช่นเดียวกัน (คาดอ้างกุญแจเพิจารณาคดี ในกรณีเสื่อมเสียของทูตซึ่งทำงานในสถานทูตซึ่งในอังกฤษ) มีปัญหาเกี่ยวกับ ผู้แทนทางการศักดิ์ของรัฐที่ประจำในต่างประเทศจะ “ได้รับความคุ้มกันด้วยหรือ ไม่ ความเห็นด้วยให้ถูกต้องว่าบุคคลดังกล่าวไม่ควร” ให้รับความคุ้มกันทางการทูต เว้นแต่จะมีสนธิสัญญา เป็นพิเศษระหว่างประเทศผู้รับและผู้ส่ง เช่น ข้อ ตกลงระหว่างสวิตเซอร์แลนด์กับสวิตเซอร์ และระหว่างสวิตเซอร์กับฝรั่งเศสซึ่ง ขึ้นอยู่ให้สิทธิทางการทูตแก่ผู้แทนทางการศักดิ์ของสวิตเซอร์ที่ประจำอยู่ในสวิตเซอร์แลนด์และฝรั่งเศส โดยปกติเป็นหัวหน้าและผู้ช่วยผู้แทนทางการศักดิ์ แต่ บุคคลดังกล่าวอาจถูกฟ้องเป็นจำเลยในศาลได้ในกรณีที่เกี่ยวกับการศักดิ์

รายชื่อผู้แทนทางการทูตและสำราชนักการทางการทูตจะต้องถูกส่งให้ รัฐมนตรีต่างประเทศของรัฐผู้รับ ถ้าไม่มีข้อในคอมมูนิกะจะเสียสิทธิ์ให้ การได้รับสิทธิยกเว้นในทางศาลไม่เป็นเหตุให้ผู้แทนทางการทูตเสียสิทธิ์การ ศักดิ์ในศาลมีฐานะเป็นโจทก์ เคยปรากฏว่าผู้แทนทางการทูตถูกฟ้อง บริษัทประกันภัยให้ขาดใช้ค่าเสียหาย

สิทธิพิเศษของผู้แทนทางการทูตเริ่มตั้งแต่บุคคลนี้เข้ามาในอาณาเขต ของรัฐผู้รับ ถ้าอยู่ในอาณาเขตของรัฐผู้รับแล้วตั้งแต่ได้บอกกล่าวการแต่งตั้ง ของตนต่อกระทรวงต่างประเทศและมีอยู่ตลอดไปจนกว่าทูตจะออกจากที่นั่นแล้ว ของรัฐที่ตนไปประจำแม้ว่าจะมีการตัดสัมพันธ์ทางการทูตหรือมีการประกาศ 斷绝ความร่วมกัน หรือแม้จะอยู่ในราชอาณาจักรที่ตนการทำสังคมสิทธิ์ดังกล่าวก็ยัง “ไม่หมดต้นไป” ผู้แทนทางการทูตไม่สามารถจะลดสิทธิ์ความคุ้มกันที่ตนได้รับ

ตามกฎหมายระหว่างประเทศด้วยสามสิบ มาตรา 32 กำหนดให้เป็นหน้าที่ของ
รัฐที่แต่งตั้งเป็นผู้แจ้งอย่างชัดแจ้งเกี่ยวกับการสละสิทธิ์คุ้มกัน ในทางศาล
ของผู้แทนทางการทูต

ในการนี้ที่ผู้แทนทางการทูตจะเดินทางไปรับหน้าที่หรือกลับประเทศ
ของตนและจำเป็นต้องผ่านประเทศที่สามได้โดยมีคดีในปี ค.ศ. 1899 ทูต
เวเนซุเอล่า ประจำปารีส เดินทางมาปารีสโดยผ่านนิวยอร์ก ได้ถูกศาลนิวยอร์ค
ตัดสินลงโทษ แต่ต่อมาศาลมุง "ได้ตัดสินว่าทูตต้องได้รับความคุ้มกันทางศาล
ในประเทศที่ตนผ่านและในปี ค.ศ. 1924 ศาลมุงนิวยอร์คได้ตัดสินว่ารัฐที่ทูต
ผ่านมีหน้าที่จะต้องไม่รบกวนการผ่านของทูตโดยจ้างตัวหรือภาพส่วนบุคคลของ
ทูต อนุสัญญากรุงเวียนนา มาตรา 40 ระบุให้ทูตได้รับสิทธิพิเศษเช่นเดียวกับ
อยู่ในประเทศที่ตนไปประจำเพื่อประกันการผ่านหรือการกลับของตัวแทน
ทางการทูต สิทธิตั้งกล่าวคุณไปเมืองในครอบครัวของตัวแทนทางการทูตซึ่ง
ร่วมเดินทางไปกับตัวแทนทางการทูตหรือเดินทางต่างหากเพื่อไปรวมกับตัวแทน
ทางการทูตหรือเพื่อกลับไปยังประเทศของตนด้วย (มาตรา 40 อนุสัญญากรุง
เวียนนา)

ผู้ได้รับสิทธิตั้งกล่าวระหว่างผ่านอาณาเขตของรัฐที่สาม จะต้อง
ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของรัฐนั้น สิทธิตั้งกล่าวจะถูกยกสิ้นไปถ้ากระทำ
ผิดอย่างชัดแจ้ง ในปี ค.ศ. 1960 เอกอัครราชทูตกว่าหิมatala ประจำเบลเยียม
ถูกจับที่นิวยอร์กฐานมิยาเสพติด และในปี ค.ศ. 1964 ทูตเม็กซิโกประจำ
ใบสิริย์กิลได้ถูกจับที่สหราชอาณาจักรเดินทางผ่านในข้อหาเดียวกัน สิทธิทางการทูต
ตั้งกล่าว รัฐที่ผ่านอาจจะไม่อนุยอมให้ สถานะของบังคับไม่ได้ให้การรับรองรัฐของ
ทูตที่ผ่าน

สิทธิพิเศษไม่ถูกใช้ได้อำนาจของศาลของรัฐของผู้แทนทางการทูตไม่
ทำให้ผู้กระทำการมิคิดพ้นการถูกลงโทษ ผู้กระทำการอาจถูกฟ้องร้องในศาลของประเทศ
ที่มีการกล่าวหา หรือรัฐที่ทูตไปประจำอาจขอให้ดำเนินคดีได้และขอให้
รัฐผู้สั่งเรียกทัวผู้กระทำการมิคิดกลับประเทศ มาตรา 31 อนุสัญญากรุงเวียนนา
ระบุว่าความคุ้มกันของตัวแทนจากอำนาจศาลของรัฐผู้รับไม่ยกเว้นตัวแทนทาง
การทูตจากอำนาจศาลของรัฐผู้สั่ง

หลังสังคրามโฉมครั้งที่ 2 ศาสตราจารย์นุรุณเบอร์กไม่ยอมยกเว้นสิทธิ
ในทางค่าตั๋วแก่ผู้แทนทางการทูตที่เป็นอาชญากรสองครั้ง

๓. สิทธิได้รับยกเว้นภายใต้กฎหมายทางการทูตได้รับยกเว้นไม่ต้องเดิน
ภาษีทางตรงไม่ว่าอยู่ต่างประเทศท่องเที่ยวนาน หรือเดินทาง เนื่อง ภาษีเดินได้ สำหรับ
ภาษีทางอ้อมโดยปกติที่ได้รับยกเว้นภาษีบางชนิด เช่น ภาษีศุลกากร แต่ไม่
ยกเว้นภาษีภารกิจ เช่น อากรในการจดทะเบียน อากรเดินทาง และอากรที่
เป็นค่าใช้จ่ายบริการจราจรที่ได้ให้ อนุสัญญากรุงเวียนนา มาตรา 36 กำหนดว่า
ผู้แทนทางการทูตได้รับยกเว้น ภาษีศุลกากรเฉพาะ

ก. ตั้งของ (สำหรับใช้ในทางการของคณะผู้แทน)

ข. ตั้งของสำหรับใช้ส่วนบุคคลของหัวแทนทางทูต หรือคนใน
ครอบครัว ซึ่งประจำอยู่เป็นส่วนของครัวเรือนของหัวแทนทางทูต รวมทั้งของ
ที่ได้เจตนาสำหรับการตั้งถิ่นฐานของหัวแทนทางทูตด้วย

สำหรับที่นับห่อส่วนบุคคลของหัวแทนทางทูตได้ยกเว้นไม่ถูกตรวจสอบ
นอกจำกมูลเหตุอันร้ายแรงที่ทำให้สันนิษฐานได้ว่าห่อห่อส่วนตัวนั้นบรรจุ
สิ่งของซึ่งไม่อยู่ในข้อแห่งการยกเว้น หรือตั้งของซึ่งการนำเข้าหรือส่งออก ต้อง
ห้ามตามกฎหมายหรือถูกควบคุมตามข้อบังคับว่าด้วยการกักตรวจโรคของรัฐ
ผู้รับ ส่วนการตรวจสอบจะกระทำการท่าทอหน้าหัวแทนทางการทูต หรือต่อหน้าผู้แทน
ที่ได้รับมอบอำนาจของหัวแทนทางทูต

สิทธิความคุ้มกันต่างๆ ที่หัวแทนทางการทูตได้รับตามหลักกฎหมาย
ระหว่างประเทศยังขยายสิทธิทั้งกล่าวแก่บุคคลที่รัฐมอบหมายหน้าที่ให้กระทำการ
กิจการเกี่ยวกับต่างประเทศ เช่น เป็นหัวแทนของรัฐในการประชุมระหว่าง
ประเทศ หรือประชุมในองค์กรระหว่างประเทศ นายกรัฐมนตรี ผู้แทนหรือ
หัวหน้าขององค์กรสหประชาชาติ และคาดยุติธรรมระหว่างประเทศ รวมทั้ง
นบวนการซ้านาญพิเศษต่างๆ แต่รัฐอาจจะทำสันติสัญญาให้สิทธิทั้งกล่าวแก่
บุคคลอื่นก็ได้ เช่น ผู้ปฏิบัติภารกิจทางทหารในต่างประเทศ ข้อตกลง
ระหว่างสหราชอาณาจักรและรัฐบาลไทย พ.ศ. 1956 ยอมให้สิทธิที่เดินทางของทูตแก่เจ้าหน้าที่
ทางทหารสหราชอาณาจักรในประเทศไทย และกรณีสนธิสัญญาระหว่างสหราชอาณาจักรและรัฐ
ฟรีแลนด์สเลชเชีย ยอมให้สิทธิทางการทูตแก่ผู้แทนทางการค้านของรัฐเชีย

การถันสุดของคณฑุ

ทฤษฎีเก่าเชื่อว่าภาระหน้าที่ของผู้แทนทางทูตตั้งแต่อดีตมา ของรัฐที่แต่งตั้งค่ายสะราษสมบัติ หรือถูกปลดออกจากราชบัลลังก์ ประมุนคนใหม่ต้องกระทำการแต่งตั้งใหม่ แต่ปัจจุบันหลักการดังกล่าวได้ถูกยกเลิกไปแล้ว แม้จะมีการเปลี่ยนประมุนก็ไม่จำเป็นต้องตั้งผู้แทนทางการทูตใหม่ ในปัจจุบันหน้าที่ของคณฑุตั้งแต่อดีตไปจนถึงปัจจุบัน

1. ด้วย
2. ด้วย แต่รัฐบาลที่ตั้งทูตอนุบัติ
3. สำหรับผู้แทนทางการทูตที่ส่งไปเพื่อกระทำการกิจการบางชนิด เมื่อกระทำการเสร็จแล้วก็เชื่อว่าหน้าที่ของตนถันสุด
4. เมื่อระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสถาปัตยกรรมตั้งแต่ถันสุดลง
5. เมื่อผู้แทนทางการทูตถูกเรียกตัวกลับประเทศ มาตรา 43 อนุสัญญากรุงเวียนนา ระบุว่า รัฐที่รับทูตอาจจะแจ้งให้รัฐที่ตั้งทูตทราบว่าตนปฏิเสธที่จะยอมรับบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นทูตอีกต่อไป เพราะเชื่อว่าเป็นบุคคลไม่พึงประยุกต์แต่ต้องมีเหตุผลเพียงพอ หรือสถานการณ์ระหว่างประเทศห่างสองศรีวิเคราะห์ ในปี ค.ศ. 1965 อัฟริกาใต้ขอให้สหราชอาณาจักรตัวบุคคลสี่คนในคณะทูตกลับ รัฐบาลสหราชอาณาจักรเชื่อว่าไม่มีเหตุผลเพียงพอ ในการกล่าวหาที่ร้ายแรงแก่บุคคลดังกล่าว ในกรณีถูกขอร้องให้เรียกตัวกลับ สำหรับรัฐที่ส่งตัวปฏิเสธไม่อนมเรียกกลับ รัฐที่ตั้งทูตอาจเรียกตัวทูตกลับประเทศได้ รัฐที่ตั้งทูตอาจเรียกตัวทูตกลับประเทศในกรณีที่มีการปฏิวัติในประเทศที่รับทูต และรัฐที่ตั้งทูตไม่อนมรับรัฐบาลใหม่นอกจากนี้รัฐบาลอาจเรียกตัวทูตกลับโดยเหตุผลอื่นได้ เช่น ทูตกระทำการความผิดร้ายแรง
6. เมื่อประเทศที่แต่งตั้งหรือรับทูต หมกเม็ดความเป็นรัฐ เช่น ถูกมนวักเข้ากับรัฐอื่นหรือยอมรวมตัวเข้ากับรัฐอื่น
7. เมื่อเกิดสังคมร้ายระหว่างรัฐทั้งสอง เป็นผลให้ความสัมพันธ์ทางการทูตตั้งแต่ถันสุดลง

8. เมื่อมีการตัดความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างรัฐทั้งสอง ทูรัง
ให้รับสิทธิพิเศษอยู่จนกว่าจะออกจากคืนดีของรัฐนั้น หรือภายในเวลาอัน
สมควรซึ่งรัฐนั้นกำหนดให้และจะให้รับหนังสือเดินทางเพื่อให้กับลับประเทศไทย

อนุสัญญากรุงเวียนนา ว่าด้วยความสัมพันธ์ทางการทูต พ.ศ. 1961
ให้วางหลักในด้านความสัมพันธ์ทางการทูต แต่ที่ยังมีรายละเอียดอีกมากที่ไม่ได้
กำหนดไว้ในอนุสัญญา ฉะนั้นอนุสัญญาจึงระบุว่า ในปัญหาที่มิได้กำหนดไว้
ให้ใช้กฎหมายชาติบ้านประเทศในกฎหมายระหว่างประเทศไทยบังคับ

งบสุด

คำว่า กงสุล มาจากภาษาอิตาลี Consulore แปลว่า ที่ปรึกษา การ
ตั้งกระทู้ได้เริ่มมีมาต้นท่อนการตั้งสถานทูต เพราะความจำเป็นเพื่อประโยชน์
ในการติดต่อค้าขายระหว่างรัฐ ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 12 นครรัฐภาคเหนือของอิตาลี
เช่น เวนิส ปิซ่า พอเรนซ์ ได้มีการตั้งตัวแทนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของคน
ในสัญชาติของตน และผลประโยชน์ทั่วไปของรัฐ ติดต่อการค้าขายและการ
เดินเรือ ซ้อมระบบการตั้งกงสุล ที่ได้แพร่หลายไปในประเทศต่างๆ ในทวีป
ยุโรป และขยายไปยังประเทศในตะวันออกกลางและในทวีปเอเชีย กงสุลที่
ประจำอยู่ในตะวันออกกลางและประเทศต่างๆ ในทวีปเอเชียไม่ได้นับถือ
ตามนิยมเดิม ในระยะเริ่มแรก (ตั้งแต่ ค.ศ. 1535-คริสต์ศตวรรษที่ 20) มีอำนาจ
ทั้งในด้านปกครองและในทางการค้า คดีแพ่งและอาญาของคนในสัญชาติของกงสุล
ได้รับการยกเว้นไม่ต้องอยู่ในอำนาจของศาลของรัฐนั้น เป็นหน้าที่ของกงสุล
จะเป็นผู้พิจารณา นอกจากนั้น กงสุลยังได้สิทธิพิเศษทางการทูต เทียบเท่า
ผู้แทนทางการทูต ปัจจุบันอำนาจและอิสทธิ์ของกงสุลตั้งกล่าวได้หมดเสื่อม
ไปแล้ว

Strupp ให้คำจำกัดความของกงสุลว่า กงสุลต้องดูแลของรัฐใน
ต่างประเทศที่มิใช่ผู้แทนทางการทูต มิหน้าที่ช่วยเหลือ ดูแลรักษา ผลประโยชน์
ของบุคคล ในสัญชาติของรัฐที่ส่งคนมา ก่อนค.ศ. 1967 จะเป็นการตั้งๆ
เก็บกับกงสุล ได้ถูกกำหนดโดยสนธิสัญญาที่วางกับกงสุล ซึ่งรัฐต่างๆ ทำ
ระหว่างกัน (ฝรั่งเศส ระหว่าง ปี ค.ศ. 1853-1929 "ได้หักสนธิสัญญาที่อยู่

กับกองสุลตึ้ง 12 ฉบับ) และสันนิษัยญาเกี่ยวกับการค้า และการเดินเรือ ซึ่งสนับสนุนสัญญาดังกล่าวได้กำหนดอ่านจากหน้าที่และสิทธิพิเศษของกองสุลไว้ ก่อนปี พ.ศ. 1963 ยังไม่มีสนับสนุนให้ได้รับรวมหลักการต่าง ๆ ของกองสุลครบถ้วนในปี พ.ศ. 1963 คณะกรรมการกฎหมายระหว่างประเทศของสหประชาชาติได้เสนอร่างอนุสัญญาเกี่ยวกับกองสุลที่กรุงเวียนนา ที่ประชุมได้ลงมติยอมรับร่างอนุสัญญาดังกล่าว และได้มีการลงนาม เมื่อวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 1963¹ และใช้บังคับตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 1967 แต่ประเทศไทยเพิ่งให้สัตยาบัน เมื่อวันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 1999

กองสุลเป็นตัวแทนของรัฐในต่างประเทศ และไม่มีฐานะผู้แทนทางการค้า ไม่มีอำนาจเจรจาภารกิจทางการค้า เน้นแต่จะได้รับมอบหมายให้เป็นพิเศษแม้ว่าบางครั้งประเทศที่ตั้งกองสุล ไม่มีสถานทูตหรือผู้แทนทางการทูตประจำอยู่ในรัฐนั้น และกองสุลได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ผู้แทนทางการทูตหรือเป็นตัวแทนของรัฐในการประชุมในองค์กรระหว่างประเทศก็ตาม กองสุลมี 2 ประเภท คือกองสุลประจำตำแหน่ง ซึ่งเป็นข้าราชการของรัฐ สังกัดกระทรวงต่างประเทศ และกองสุลกิตติมศักดิ์ไม่เป็นข้าราชการ² ส่วนใหญ่แต่งตั้งจากบุคคลของรัฐที่รับกองสุลและไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือน โดยปกติเป็นพ่อค้าในเมืองนั้นมาตรา 68 อนุสัญญากรุงเวียนนา ยอมให้รัฐตั้งกองสุลกิตติมศักดิ์ได้ เพราะเห็นใจประเทศไทยที่เพิ่งได้รับเอกราช ฐานะเศรษฐกิจยังไม่มั่นคง ๆ ไม่สามารถตั้งกองสุลได้ กิจการใช้กองสุลกิตติมศักดิ์แทน กองสุลทั้งสองชนิดมีสิทธิไม่เท่ากัน กองสุลกิตติมศักดิ์ได้รับสิทธิคุ้มครองน้อยกว่ากองสุลธรรมด้วยจุดประสงค์ในต่างประเทศส่วนใหญ่มักจะแต่งตั้งกองสุลธรรมด้วยกัน

มาตรา 9 อนุสัญญากรุงเวียนนา พ.ศ. 1963 ให้กำหนดขั้นตอนของกองสุลไว้ดังนี้

1. กองสุลใหญ่

¹ Torres Bernardes "La convention de Vienne Sur les relations Consulaires" A.F.D.I. 1963
Page 78-118

² C. Libera "Le Consul honoraire depuis les origines jusqu'à nos jours Rev hellénique de D. I. 1968". Page 236-263

2. กงสุล
3. รองกงสุล
4. ทัวแทนกงสุล

กงสุลให้ญี่เป็นหัวหน้ากงสุลหลายเขตหรืออาจจะเป็นหัวหน้าของเขต กงสุลที่ใหญ่มาก กงสุลมีหน้าที่อยู่ในขอบเขต เช่น อ่าเกอหนึ่ง เมืองหนึ่งหรือ ท่านั่ง รองกงสุลเป็นผู้ช่วยกงสุลให้ญี่ หรือกงสุล ทัวแทนกงสุลเป็นผู้ที่ได้รับ มอบหมายให้ไปประจำที่ใดที่หนึ่งในเขตของกงสุล

กงสุลมีอำนาจและขอบเขตอยู่เฉพาะในท้องที่หนึ่งเท่านั้นซึ่งอาจ ไม่รวมทั้งประเทศโดยทั่วไปที่เป็นเขตการปกครอง เช่น อ่าเกอ ในประเทศไทย หนึ่งอาจจะมีกงสุลหลายคนได้

กฎหมายภายในของแต่ละรัฐจะกำหนดคุณสมบัติวิธีการแต่งตั้งและ การแต่งตั้งกงสุลในการแต่งตั้งรัฐบาลจะออกสัญญาบัตรตราตั้ง (Letter de Provision) ซึ่งหมายความว่าสถาบันตราตั้งของกงสุล แล้วจัดส่งไปทางการทูตให้รัฐบาล ของประเทศที่รับให้ความเห็นชอบในด้านบุคคลเดียวกัน ถ้ารัฐที่รับไม่ต่อต้อง ก็จะออก L'exequatur ให้ ถ้าไม่เห็นชอบก็อาจจะปฏิเสธโดยไม่ต้องซึ่ง เหตุผลให้ประเทศที่ส่งกงสุลทราบ (มาตรา 12(2)) หรือแม้ว่ารัฐผู้รับจะออก ให้แต่ก็อาจจะถอนคำให้ในกรณีเกิดสังคมารมหรือตัดสัมพันธ์ทางการทูตหรือ เห็นว่ากงสุลประพฤติตนไม่เหมาะสม เช่น เข้ามาแทรกแซงกิจกรรมภายในของ รัฐหรือใช้อิทธิพลที่ได้รับศักดิ์ครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กงสุลเริ่มปฏิบัติหน้าที่ เมื่อได้รับ L'exequatur แล้ว การเบสิคที่ทำงานของกงสุลหรือขั้นของกงสุลหรือ ขอบเขตท้องที่ของกงสุล จะต้องได้รับความยินยอมจากรัฐที่กงสุลตั้งอยู่เดียวกัน ระบบอาจอุตสาหะว่างกงสุลขั้นเดียว กារหนดจากวันที่รัฐบาลออก L'exequatur ให้

หน้าที่ของกงสุล กงสุลมีหน้าที่สำคัญสั้งต่อไปนี้

1. รักษาผลประโยชน์ทางการค้าของบุคคลหรือนิติบุคคลสัญชาติ ของรัฐที่สั่งในขอบเขตท้องที่ของตน รายงานข่าวการค้าและอุตสาหกรรมไป ให้รัฐผู้ส่งทราบโดยท่ารายงานประจำปีหรือรายงานเป็นครึ่งคราว มาตรา 5

อนุสัญญากรุงเวียนนาระบุว่า กองสุลอาจจราจรงานโดยวิธีทางที่ชอบด้วยกฎหมาย
ดังส่วนใดๆ ความคืบหน้าในด้านการค้า เศรษฐกิจ วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์
ของรัฐที่ตนไปประจำตัวในรัฐที่ส่งคน

2. ช่วยเหลือ ควบคุม และสอดส่องเรื่องและเครื่องบินรวมทั้ง
พนักงานสัญชาติของรัฐที่ส่งคน สอบสวนในการณ์ที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นระหว่าง
เดินทาง ที่ดินเป็นอย่างไร พิพากษาระหว่างกับพันเรือและลูกเรือ

3. ส่งเสริมทางความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว
วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ ระหว่างรัฐผู้ส่งคนกับรัฐที่ตนไปประจำตัวและกับบุคคล
ในเขตห้องที่นอง Kong Sut

4. พิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของคนในสัญชาติของรัฐผู้ส่งและ
ป้องกันไม่ให้รัฐที่ตนไปประจำตัวกระทำการต่อคนในสัญชาติของรัฐผู้ส่งโดยทางการ
เรียกว่าสิทธิอันควรได้ให้แก่คนของตน

5. ทำหน้าที่อย่างอื่น เช่น ออกใบเรียร้อง ออกหนังสือเดินทาง
ให้เช่าทำหน้าที่นิติการและทะเบียนราชบูรณะ จดทะเบียนสมรส และในการณ์
จะเป็นสังคมในสัญชาติของรัฐผู้ส่ง กตัญญูประเทศ

6. ปฏิบัติหน้าที่ที่รัฐผู้ส่งมอบให้ในขอบเขตที่ไม่ต้องห้ามตามกฎหมายของรัฐผู้รับ

หน้าที่ดังกล่าวของกองสุลซึ่งบัญญัติไว้ในอนุสัญญากรุงเวียนนามิ
จะเป็นแต่เพียงของที่สักเกณฑ์อย่างไว้ๆ เพื่อเป็นแบบอย่างในการ
ที่รัฐต่างๆ จะทำสนธิสัญญาเกี่ยวกับกองสุลระหว่างกัน ซึ่งรัฐผู้ทำสัญญาอาจ
จะเพิ่มเติมอีกจากอันของกองสุลไปอีกได้

เนื่องจากกองสุลไม่ใช้ผู้แทนทางการทูต จึงไม่ได้รับเอกสารพิเศษและ
ความตุ้มกันทางการทูตอย่างเดิมที่เมืองผู้แทนทางการทูตอย่างไว้ๆ กฎหมาย
ระหว่างประเทศก็ยังรับรู้ให้กองสุลได้รับสิทธิในการถ่วงดับเมืองให้ในด้วยบุคคล
จะซึ่งหรือซึ่งกงสุลไม่ได้ ยกเว้นความคิดซึ่งหน้า สำหรับกระทำการรัฐที่ซึ่งหรือ
คุณซึ่งก์ที่องรับผิดชอบ เศรษฐกิจระหว่างสหรัฐและรัฐที่เมืองคือโภ โนบี ค.ศ.
1872 กองสุลยอมรับการถูกซึ่งกันเมืองคือโภ ศาลาได้ตัดสินให้มีกิจโภจนาค

สินใหม่ทดแทน 4,000 ดอลลาร์ มาตรา 41 อนุสัญญากรุงเวียนนาห้ามเข้าบ
หรือหน่วยเหนี่ยวทักษิณกงสุล เว้นแต่คืออาชญากรรมที่ร้ายแรงและรัฐต้องรับ
ผิดชอบในการนี้ที่เข้าหน้าที่ของตนก่อความเสียหายให้แก่กงสุล มาตรา 40
ระบุว่ารัฐที่รับกงสุลจะต้องปฏิบัติต่องสุลด้วยความเคารพและเมืองหน้าที่จะ
ต้องป้องกันไม่ให้มีการประทุษร้ายต่องสุล หรือการใด ๆ ที่กระทบกระเทือน
ต่ออิสรภาพและเกียรตินอง Kong Soot ในปี ค.ศ. 1934 ศาสตราจารย์ตัดสินให้มีกิจโภ
จัยเงินหมื่นบาทเพื่อ compensation กงสุลหัวรูปในเมืองโภจฐานะเดียวกันที่ไม่ได้รับ
การป้องกันเป็นพิเศษ แม้ว่ากงสุลจะได้แจ้งให้ทราบว่าได้ถูกทำร้าย และ
ในที่สุดกงสุลก็ถูกทำร้ายบาดเจ็บสาหัส คณะกรรมการ Lima ได้เคยตัดสิน
ในคดี Charles Weille ว่าค่าเสียหายทดแทนที่กงสุลได้รับจะต้องมากกว่าจำนวน
ที่เอกสารนี้

สถานที่ทำการกงสุลได้รับความศุ่มครองจะต้องจะมีสิทธิเช่นไปตรวจด้านในสถานกงสุล เอกสารและบรรณาธิการ
จะต้องไม่ถูกยึดหรือตรวจสอบ รัฐที่ตั้งกงสุลจะต้องอำนวยความสะดวกในการ
ปฏิบัติหน้าที่ของกงสุลในการติดต่อสื่อสารและในการสัญจรของเข้าหน้าที่กงสุล
นอกจากนั้นที่ทำการกงสุลมีสิทธิใช้ชักขลังและติดตราของรัฐที่ตั้งกงสุล

สำหรับการยกเว้นไม่ถูกได้อ่านจากของคดี จาเร็คประเพณี และ
สนธิสัญญาระหว่างรัฐที่ยังกับกงสุลของไม่ถูกได้อ่านจากของรัฐ
ที่ตนไปประจำเดินทางในกรณีที่กระทำการตามหน้าที่ของกงสุลเท่านั้น มาตรา 43
ของอนุสัญญากรุงเวียนนา กำหนดว่ามีราชการกงสุลและหนังงานกงสุลไม่
ถูกได้อ่านจากของรัฐที่ตนไปประจำ เฉพาะกิจการที่กระทำการในหน้าที่ของกงสุล
กงสุลยังต้องรับผิดชอบกรณีที่ความผิดที่ก่อขึ้นไม่ได้เกิดจากการกระทำการ
หน้าที่ เช่น อุบัติเหตุอุบัติที่เกิดขึ้นในขณะไปพักผ่อน สำหรับความผิด
ทางแพ่ง ซึ่งไม่ได้กระทำการในฐานะของรัฐผู้ส่งแล้ว กงสุลไม่ได้รับการยกเว้น
อ่านจากคดี เช่น เป็นกฎหมาย กรณีได้รับความศุ่มกันไม่ท่าให้กงสุลพ้นจากการ

ถูกมองไทยซึ่งอาจจะเป็นโดยว่าด้วยสิ่งที่กงสุลเป็นผู้ลงโทษหรืออาจจะถูกเรียกว่าที่ตนประจ้าขออนุ L'executatur ให้ นอกจากนี้มีราชการกงสุลและครอบครัวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ ที่ทำการกงสุลไม่ต้องเสียภาษีโรงเรือน ติกธิในการยกเว้นภาษีเงินได้ อนุสัญญากรุงเวียนนาขยายไปเมืองกงสุลติดตามศักดิ์ตัวอย (มาตรา ๖๖) เว้นแต่มีราชการกงสุลเป็นบุคคลในสัญชาติของรัฐที่ประจำหรือมีภินที่อยู่อาศัย ในรัฐนั้น

ค่าแทนเงินกงสุลตั้นดุเด้งเมื่อ

1. ตาย
2. ถอน L'executatur
3. ถูกเรียบนาลที่ส่งเรียกตัวกลับ
4. เกิดสังหารามะหัวงรัฐทั้งสอง
5. ยกเลิกเขต กงสุล
6. รัฐที่ส่งหรือที่ กงสุลประจ้าตั้นถ้าพากความเป็นรัฐ